

Satu Taavitsainen sd

Kirjallinen kysymys pienituloisten ulosottovelallisten tilanteesta

Eduskunnan puhemiehelle

Ulosottovelallisia oli vuoden 2014 lopussa lähes 240 000. Näistä naisia oli 77 800 ja miehiä 133 900. Hyvin usein käy niin, että ulosotossa olevan henkilön ei kannata mennä töihin, koska ulosotto korkoineen vie niin suuren osan palkasta, että palkan osuus jää pienemmäksi kuin toimeentulotuki. Nykyinen ulosottolaki määrää, että ennakonpidätyksen jälkeisestä palkasta 2/3 on jätettävä ulosmittaamatta. Palkan ollessa hyvin pieni sitä pehmennetään suojaosuussäädöksillä, joilla ei kuitenkaan ole suurta vaikutusta siihen, että ulosotto hyvin usein tuhoaa pienituloisen ansiotyöhalut ja suorastaan ajaa ihmiset hengenpitimikseen harmaille työmarkkinoille.

Jotta ihmiset pääsevät pois velkakierteestä ja köyhyydestä ja jotta edistetään Suomen työllisyyttä, tulee suojaosuutta kasvattaa. Tämä voitaisiin ratkaista muuttamalla ulosottolakia niin, että korkeintaan 1/10 voimassa olevan yleissitovan työehtosopimuksen mukaisesta tulosta olisi ulosoton alaista. Tällä toimenpiteellä viestitettäisiin pienituloisille ulosottovelallisille, että heidän elämässään on toivoa ja tehtyjen virheiden vuoksi ei tarvitse kärsiä koko loppuelämänsä. Ratkaisu hyödyttäisi sekä velallista että velkojaa velkansa hoitamatta jättäneiden ryhtyessä maksamaan heidän tuloihinsa nähden järjellisempiä osuuksia. Asian korjaamisella olisi myönteinen vaikutus kuntien ja valtion verotuloihin, ja toimeentulotukimenot pienentyisivät.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Onko ministeriöllä aikomus parantaa pienituloisen ulosottovelallisen realistista mahdollisuutta ottaa työtä vastaan ja maksaa velkansa pois ja

onko ministeriöllä aikomusta korjata ulosottolakia niin, että epäonnistuessaan pienituloinen ihminen ei vietä koko loppuelämänsä työttömyydessä, velkavankeudessa ja kurjuudessa?

Helsingissä 23.9.2015

Satu Taavitsainen sd